

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om betingelser for dansk deltagelse i fremtidige krigel.]

Af Villy Søvndal (SF) og Søren Søndergaard (EL) m.fl.

(Anmeldt 9/10 2003).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Revision af blankbåndsortningen, kopiering til privat brug m.v.)

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling. Kl. 15.20

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, vi her har til første behandling, L 17, er jo som bekendt en revision af ophavsretsloven. Endnu en gang, fristes man til at sige, skal denne komplicerede lov revideres, og det vil vi, som sagt ved seneste revision i december i fjor, nok komme til at være vidne til adskillige gange i de kommende år, fordi vi her har med teknisk kompliceret materiale at gøre, som er under bestandig forandring og derfor kræver ajourføring.

Der har vist sig at være betydelige grænsehandelsproblemer omkring blankbåndsortningen og den ordning, som blev indført i 1993 som en kompensation til rettighedshaverne for lovlig privatkopiering. Lovforslaget her lægger op til, at vederlagsordningen på kr. 4,17 pr. stk. sættes ned til kr. 1,75 pr. stk., og det vil så medføre, at grænsehandelsproblemet bliver reduceret, at antallet af blank-cd'er og dvd'er må antages at ville

stige herhjemme, og at antallet af originalindspilninger ligeledes vil stige, altså blive øget.

Det synes vi er en fornuftig ordning, som dels tager hensyn til rettighedshaverne i rimeligt og fornødent omfang, dels samtidig søger at imødegå et stigende grænsehandelsproblem. Det er fornuftigt, og jeg er også glad for, at det samarbejde, der har været etableret omkring denne revision, har haft forståelse for problemstillingen og det forslag, der her er til første behandling.

Det andet, som lovforslaget indeholder, er primære ting. I hvert fald er der et forbud mod brug af fremmed hjælp, der medvirker i erhvervsøjemed ved privatkopiering af litterære værker.

Det er et problem, der har været rejst i flere omgange, særlig fra forlæggerkredse inden for faglitteraturen, og det er sådan set forståeligt, fordi man med det omfang, som denne virksomhed efterhånden har antaget, begynder at udhule det økonomiske grundlag for faglitteraturen og for forfatterne, men også for forlagene til løbende at udgive ny, opdateret faglitteratur.

Ændringen vil indebære, at der nu bliver et mere fornuftigt økonomisk grundlag for at skrive og udgive lærebøger på dansk, og vi er også tilfredse med, at lovforslaget indeholder en sådan regulering, en opstramning af området. Det har der som sagt været behov for i lang tid og et længe næret ønske om, og det er så det, der hermed imødekommes.

Venstre kan med de ord og på den baggrund støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har to spørgsmål. Det ene er sådan bare til opklaring. Hr. Kim Andersen sagde, at der har været et godt, konstruktivt samarbejde om udarbejdelsen af lovforslaget, og jeg vil gerne vide med hvem.

Det andet er, at jeg kan forstå, at Venstre mener, at det er godt, at man får løst grænsehandelsproblemet. Det tror jeg alle er enige i. Men hvad er grunden til, at Venstre mener, at det skal være kunstnerne, der skal betale for det? For det er jo en kendsgerning, at med det her lovforslag bliver der en dårligere kompensation til kunstnerne end efter de nuværende ordninger.

Undskyld så bliver det tre spørgsmål. Hvad er begrundelsen for, at Venstre støtter, at afgiften på dvd'er skal være en enhedspris og ikke en kapacitetspris? Det betyder faktisk med den udvikling, der er på dvd'er, hvor der kan være flere

og flere film eller flere og flere enheder pr. dvd, at kompensationen til kunstnerne bliver mindre og mindre.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg har forstået, at tankerne i det forslag, der her er til første behandling, har nydt stor forståelse i it-branchen. Jeg har også forstået, at den arbejdsgruppe, der har været nedsat under ministeriet, med repræsentanter for de forskellige parter, har om ikke været enig, så har haft forståelse for, at det her var det bedst opnåelige i den situation, som vi er havnet i. Alternativet ville jo have været, at man havde været nødt til helt at fjerne kompensationsordningen. Det havde ophavsretlighedshaverne jo slet ikke haft nogen interesse i.

Jeg tror, vi må anerkende, at vi her forsøger at løse cirkelns kvadratur, at løse et grænsehandelsproblem og samtidig sikre nogle ordninger, som på bedst mulig måde imødekommer rettighedshavernes økonomiske interesser. Dette, at grænsehandelen nu må forventes at ophøre, og at der vil blive købt flere både blankmedier og originalindspilninger her, er for mig at se en sikkerhed for, at rettighedshavernes interesser bedst muligt varetages.

Og så er tiden løbet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har jeg hr. Søren Søndergaard, hr. Ole Sohn og fru Mette Frederiksen med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor alternativet var fuldstændigt at fjerne kompensationen til rettighedshaverne. Altså hvor står det? Er det, fordi det står i Venstres principprogram, at folk, der laver musik, ikke skal betales for musikken? Eller hvad? Hvorfor er det alternativet?

Der er da massevis af alternativer. Hvad mener Venstre om den svenske model, hvor man jo præcis har lavet en sammenhæng mellem, hvor meget der kan optages på et medie, og så, hvor meget der skal betales i afgift af det? Hvad mener Venstre om, at man også kigger på optageudstyret? Og hvorfor forholder Venstre sig overhovedet ikke til det, der er nævnt i forslaget, men som der ikke konkluderes på, nemlig

spørgsmålet om alt det, der hentes ned fra internettet?

Virker det ikke noget ugennemarbejdet, eller virker det ikke – måske præcis som hr. Kim Andersen sagde – som om man har lyttet til it-branchen, at det så er dem, man har lyttet til, hvori-mod rettighedshaverne, kunstnerne, har man sådan set været fuldstændigt ligeglad med?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, hr. Kim Andersen skal have ros for at være ærlig, når Venstre meget klart giver udtryk for, at der har været et godt og konstruktivt samarbejde med it-branchen.

Nu går det her jo ud på primært også at sikre de skabende, udøvende kunstnere, som er årsag til, at it-branchen overhovedet kan få nogen til at købe dens maskiner. Hvad skulle man dog med en cd-afspiller, hvis ikke der var nogen kunstnere, der indspillede cd'er? Hvad skulle man med en dvd'er, hvis ikke der var nogen kunstnere, der havde lavet film osv.?

Derfor er det mig komplet uforståeligt, hvorfor kunstnerne skal betale for, at ophavsretsloven skal ændres.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er der jo en grund til, at diskussionen omkring ophavsret ligger lige præcis i Kulturudvalget og med kulturministeren som minister, og det er jo, fordi ophavsretten først og fremmest handler om, at vi skal sikre vores kunstnere, at der er en rimelig betaling, når de stiller værker til rådighed for en befolkning. Derfor er grænsehandelsargumentet selvfølgelig på ingen måde det, der bør bære en ændring af ophavsretsloven i Danmark.

Jeg har det i virkeligheden sådan, når jeg hører hr. Kim Andersens ord i dag – også i denne her diskussion – at hele grænsehandelsproblematikken i høj grad er blevet til laveste fællesnævner: Altså hvis spiritus i Danmark koster mere, end den gør i Tyskland, så sætter vi bare afgifterne ned, og hvis blankbåndsvederlaget i Danmark gør, at cd'er er dyrere, så sætter vi bare det ned, og dem, der så skal have lov til at betale for den politiske finurlighed, ja, det er cd'ens kunstnere og så den danske folkesundhed.

Kunne vi ikke, spørger jeg hr. Kim Andersen, få højeste fællesnævner i stedet for den laveste og så komme til at diskutere kulturpolitik? Det er faktisk det, vi er her for.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvad fru Mette Frederiksen er her for. Jeg er her lige for øjeblikket for at førstebehandle forslaget om en revision af ophavsretsloven, men der er naturligvis nogle kulturpolitiske aspekter i det.

Det er mit indtryk, at kunstneres repræsentanter i arbejdsgruppen har accepteret den her løsning og fundet den fornuftig, fordi man netop har friholdt en dvd-afgift.

Sagt til hr. Søren Søndergaard og hr. Ole Sohn: Der er en revisionsklausul i forslaget. Det kan da godt være, at man på et tidspunkt skal tage højde for kapaciteten på de forskellige medier og lade det indgå i overvejelserne om, hvordan området vederlagsmæssigt belægges.

Optageudstyret kunne man have belagt med afgifter. Vi har ikke ønsket at gå den vej, det vil jeg gerne tilkendegive som en helt klar politisk tilkendegivelse og målsætning. Vi ønsker, at optageudstyret og i det hele taget de nye mediers hardware, det teknisk udstyr, om jeg så må sige, skal kunne spredes til flest mulige og ikke belastes med unødigt høje priser. Så det har været en ledetråd for os.

Men vi har jo med hensyn til, hvordan man belægger vederlaget på de forskellige medier og deres kapacitet, mulighed for at se på det i forbindelse med en kommende revision. Jeg vil ikke tages til indtægt for hverken det ene eller det andet her i dag. Det mener jeg ikke lovforslaget lægger op til vi skal forholde os til.

Men jeg mener, der i situationen har været en forståelse parterne imellem for at få det her problem løst, og at det her er noget af det bedst opnåelige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har forståelse for, at Venstre med parterne mener it-branchen, men jeg vil gerne spørge hr. Kim Andersen: Hvorfor skal man vente til en revision med at tage stilling til, om dvd'er skal belægges med en enhedspris eller en kapacitetspris? Det har man vidst i ministeriet, og det har Venstre vidst, inden man lavede lovforslaget.

Det andet er, at Venstre siger, at man ikke vil lægge afgift på it-udstyr af politiske grunde, for man vil ikke gøre det unødigt dyrt. Vi ønsker heller ikke at gøre it-udstyret unødigt dyrt, men vi er bare uenige. Vi mener ikke, at kunstnerne

skal betale, og det mener Venstre, og jeg synes, man må gå op og forklare Folketinget, hvorfor kunstnerne skal betale for, at it-branchen kan holde nogle kunstigt lave priser i forhold til den udnyttelse, den har.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis der har været en aftale mellem Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og it-branchen, så er det da muligt, at kunstnerne har udtrykt forståelse for, at det her var det bedst opnåelige. Det siger sådan set mere om samarbejdet mellem Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti og it-branchen, end det siger noget om det forslag, der ligger her.

Men jeg kunne godt tænke mig, at hr. Kim Andersen heroppefra kunne sige, at det her forslag har fået støtte fra kunstnerne, og at de syntes, det var et godt forslag, da man ligesom har aftalt det her forslag med dem. Det kunne jeg godt tænke mig, og hvis hr. Kim Andersen ikke er vidende om det, kan vi måske få kulturministeren op og redegøre for den lille detalje.

Så undlod hr. Kim Andersen at komme ind på grænsehandelsproblemer, og det synes jeg var ærgerligt, for hr. Kim Andersen er jo meget optaget af dette. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvorfor ikke lave en ordning præcis som den, man har i Sverige? Så får vi i hvert fald ikke nogen grænsehandelsproblemer i forhold til Sverige. Sverige har jo en ordning. Hvorfor ikke vælge den samme i Danmark?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er det jo værd at huske, at blankbåndsvederlaget, som er et beløb, der knytter sig til de blanke cd'er, som de fleste mennesker bruger til f.eks. at kopiere musik på, er en ordning, der blev funderet under den tidligere regering netop for at give kunstnerne en slags kompensation for den lovlige kopiering, som man har åbnet mulighed for.

Kl. 15.35

Der sker i dag både en lovlig og en ulovlig kopiering af musik-cd'er, og det vil givetvis også ske selv med den her lovændring. Derfor bør udgangspunktet for diskussionen om ophavsretsloven i dag jo være, hvordan vi her i Folketinget kan sørge for, at vores kunstnere bliver kompenseret i tilstrækkelig grad for den lovlige kopiering, der finder sted, men selvfølgelig også

for den meget høje grad af ulovlig kopiering, der finder sted.

Problemet med lovforslaget her er, at blankbåndsvederlaget svækkes i en sådan grad, at kunstnerne på ingen måde får den økonomiske kompensation, som vi med rette mener, at kunstnerne skal have for at stille deres værker til rådighed, så at sige både lovligt og ulovligt, for den danske befolkning.

Derfor må jeg spørge hr. Kim Andersen endnu en gang: Hvordan kan det være, at man i Venstre fortsætter med at have en tilgang til ophavsretsspørgsmålet, som ikke er kulturpolitisk, men som måske i højere grad er erhvervspolitisk?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Fru Mette Frederiksen siger, at forslaget ikke giver kunstnerne den kompensation, som Socialdemokratiet synes kunstnerne skal have. Jamen hvor stor og hvilken kompensation mener fru Mette Frederiksen da, at kunstnerne skal have? Det har hun ikke sagt noget om, men blot at det her ikke er tilstrækkeligt. Det er sådan set den sædvanlige socialdemokratiske tone; uanset hvad der kommer fra denne regering, så er det bare ikke nok eller ikke godt nok, uden at man i øvrigt siger konkret, hvad det er man selv vil.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg skal ikke stå her og give indtryk af, at kunstnerne er tilfredse. Jeg har ikke mere at sige til den udlægning end det, jeg egentlig har gjort. Det er mit indtryk i det, jeg har fået refereret, at kunstnerens repræsentanter i arbejdsgruppen har forståelse for dette forslag og også har ytret, at det i situationen er det bedst opnåelige.

Så mener Ole Sohn at kunne konstatere ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Ole Sohn.

Kim Andersen (V):
... at kunstnerne lider et økonomisk tab. Hvor er det regnestykke henne, spørger jeg hr. Ole Sohn? Ogi i givet fald, ville det tab ikke, om denne lovrevision ikke fandt sted, være endnu større?

Tag nu højde for, at blank-cd'erne fremover vil blive købt herhjemme og ikke i udlandet. Tag nu højde for, at salget af originalindspillede cd'er vil stige i antal. Alt det vil medvirke til en større indenlandsk omsætning, ganske vist til en reduceret vederlagssats, men hvorvidt summen bliver større eller mindre og med hvilket pro-

centtal, det er jeg ikke i stand til at svare på. Jeg tror heller ikke, hr. Ole Sohn er det. Hvis han er, så vil jeg gerne høre regnestykket heroppefra.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning. Det er den sidste. Derefter er det hr. Søndergaard, også for den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er det i virkeligheden ikke så kompliceret, for man kan jo med en ændring af ophavsretsloven vælge at gøre en af to ting: Enten kan man vælge at styrke rettighedshaverne, dvs. styrke de danske kunstnere, eller man kan vælge at svække grundlaget for rettighedshaverne og dermed svække grundlaget for, at der stadig produceres og udføres dansk kunst. Og med den del af lovforslaget, der vedrører sænkningen af blankbåndsvederlaget, vælger regeringen jo meget entydigt at svække kunstnerens arbejdsvilkår i stedet for at styrke dem.

Det er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokratiet faktisk er af den klare overbevisning, at vi har behov for dansk kultur, og vi har behov for, at vores danske kunstnere har ordentlige arbejdsvilkår. Derfor vil vi selvfølgelig også fortsat kæmpe for, at vi har et blankbåndsvederlag, som kan kompensere for den lovlige kopiering, der finder sted af deres værker.

Så skal jeg bare til slut høre, hvad hr. Kim Andersen mente, da hr. Kim Andersen tidligere sagde, at antallet af indspillede cd'er i Danmark vil stige. Hvad er det for nogle forudsætninger, hr. Kim Andersen siger det på baggrund af?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt takke hr. Kim Andersen for, at han fik slået fast og fik klargjort, at kunstnerne havde udtrykt forståelse for, altså var forståelsen for, at så længe Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og cd-branchen er ved magten, så bliver det, som det her forslag er et udtryk for. Det tror jeg gerne de har udtrykt forståelse for.

Men derudover vil jeg godt spørge hr. Kim Andersen: Hvorfor ikke effektivt gøre noget ved grænsehandelsproblemet i forhold til Sverige ved at lave den samme ordning som i Sverige? Jeg spurgte også før, men jeg forstår, at hr. Kim Andersen havde meget at svare på. Hvorfor ikke effektivt komme grænsehandelen med Sverige

til livs og indføre præcis den samme ordning, som Sverige har på det område?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kim Andersen for at svare.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Så vidt jeg er orienteret, er hr. Søren Søndergaards løsningsforslag næppe fremkommeligt, idet Tyskland, som det er oplyst for mig, har en betydelig lavere afgift på blank-cd'er.

Så vil jeg gerne sige til fru Mette Frederiksen, at fru Mette Frederiksen altså ikke kan tage patent på rimelige vilkår for kunsten og kulturen. Det synes vi sandelig også, og vi synes også, at vi i VK-regeringen med kulturministeren i spidsen fører en aktiv og dynamisk kulturpolitik til fremme af mangfoldighed og kvalitet og kreativitet på alle niveauer. Så jeg synes, det er lidt hult, hvis fru Frederiksen tror, at det er noget, Socialdemokratiet kan tage patent på.

Men jeg vil derimod gerne have lov at stille fru Frederiksen et spørgsmål. Hvad med alle de unge mennesker? Hvad med alle de almindelige mennesker, som synes, at afgiften er for høj? Selv den reducerede sats, som vi nu lægger op til, er for høj. Det er vel også et aspekt, der skal indgå i afvejningen. Det er selvfølgelig også derfor, at det foreliggende forslag trods alt og med de modstridende interesser, der er i denne sag som i så mange andre, har vundet accept i begge lejre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører. Man kan jo ikke stille spørgsmål til fru Mette Frederiksen, vil jeg sige til hr. Kim Andersen. Men det kan være, at fru Mette Frederiksen kommer ind på det nu i sit indlæg.

Mette Frederiksen (S):

Nu er det sådan set meget fint, at hr. Kim Andersen næsten uddeler et patent til, at det netop er Socialdemokratiet, der ønsker at kæmpe for kunstneriske vilkår i dette land. Man kan også bare som indledning sige, at det jo ikke er sådan, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ligefrem udfordrer den traditionelle stilling, hvor det er centrumvenstre og venstrefløjen i Danmark, der først og fremmest fører kulturpolitik. Så det er sådan set udmærket.

Det er klart – hvis jeg skal starte med at svare på det spørgsmål, som hr. Kim Andersen lige nåede at stille mig – at der selvfølgelig også er forbrugerinteresser i det her spørgsmål, og selvfølgelig er ophavsret en balance mellem de forbrugere, der er ude på den anden side, og de kunstnere, der leverer et produkt. Den balance skal findes. Jeg mener bare ikke, at det oplæg, der er om blankbåndsvederlaget, har tilstrækkelig fokus på de kunstnere.

Hr. Kim Andersen skal huske på, at der ikke er noget at være forbruger til, hvis ikke der er ordentlige vilkår for vores kunstnere i Danmark, for så er der ikke cd'er, man kan kopiere, og så er der ikke bøger, man kan kopiere. Det er det, der er essensen i det her spørgsmål. Derfor er ophavsretslov først og fremmest kulturpolitik.

Men når det er sagt; er det næsten lige så sikkert, som at det ikke sner juleaften, at når det bliver september i Danmark, kan man se en enorm aktivitet i de forskellige kopiforretninger, som er blomstret op især i de større byer i Danmark. September er nemlig studiestart, og med studiestart følger nye bøger. Med nye bøger følger desværre kopier, for den danske lærebog har det nemlig ikke ret godt.

Samme fortælling gælder for så vidt for vores musik-cd'er. Her er kopieringen bare ikke begrænset til september. Den foregår faktisk hele året rundt. Den omfattende kopiering er et problem. Den er et problem for vores kultur og for vores kunstnere. For hvis ikke der er nogen, der har interesse i at købe originalerne, så mister vores kunstnere, hvad enten de er sangskrivere, trommeslagere, forfattere eller tegnere, en væsentlig del af deres indkomst. Der er med andre ord behov for at øge respekten for ophavsretten. Både fordi ophavsretten er direkte penge til kunstneren, men også fordi ophavsretten dybest set handler om respekt; respekt for det kunstneriske værk, du står med i hånden. Vi har derfor sympati for den del af lovforslaget, der lægger op til et forbud mod digital kopiering af lånte og lejede cd'er og dvd'er, og vi er glade for, at bøgerne også delvis er omfattet.

I samme åndedrag er det vigtigt at understrege, og det kan vi faktisk ikke gøre for meget, at ophavsretten ikke må have lov til at hindre den almindelige adgang til viden. Det gælder lige fra forskningen til hverdagen på et bibliotek i Danmark. Adgangen til information og bibliotekerne's forpligtelse til at stille vederlagsfri information til rådighed er nogle af de vigtigste elementer i vores demokrati. Det er en hårfin balance,

der skal findes. Den videre behandling i Kulturudvalget må vise, hvorvidt regeringen har fundet den her balance. Vi er imod, som det vist allerede er sagt, de forringelser, der lægges op til af regeringen i forhold til blankbåndsvederlagsordningen. Det er en forringelse, der vil medføre et stort økonomisk tab for rettighedshaverne, altså vores kunstnere. Det er penge, der ikke kompenseres for. Det gælder for cd'erne, og det gælder i høj grad også for dvd'erne, som er et af fremtidens medier.

Vi stiller os skeptiske over for den enhedspris, der lægges op til i forhold til dvd'erne uanset dvd'ernes kapacitet. Vi er optaget af, hvorvidt lovforslaget her vil svække handicappedes adgang til information, vi føler os ikke overbevist om, at den rigtige balance mellem forbrugere, kunstnere og it-branchen er opnået, og endelig er vi bekymrede for, hvorvidt den her lov overhovedet er til at forstå for de mennesker, der skal bruge ophavsretten, både på den ene og på den anden side. Det er ordene.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nu hørte jeg fru Mette Frederiksen flere gange nævne ordet forringelser, tre gange tror jeg, at ordet forringelser blev nævnt. Jeg vil meget gerne bede fru Mette Frederiksen om at komme herop og præcisere de her forringelser med et konkret regnestykke over, hvor meget vi forringer rettighedshavernes vilkår med.

Som jeg ser det, er der betydelige forbedringer i det her forslag: Vi mindsker grænsehandelen; det kan jeg kun se kan være til fordel for rettighedshaverne. Vi hæver loftet, som er i den oprindelige beslutning fra foråret 2002, for hvor stort provenu COPY-DAN må få fra 40 mio. kr. til 60 mio. kr. Vi øger også respekten for den almindelige ophavsretsbeskyttelse med udvidede strafferammer og en øget informationsindsats, og vi forbedrer ophavsretsbeskyttelsen ved at lave forbud mod kopiering af lånte eksemplarer. Hvori ligger forringelserne?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hvis jeg var fru Carina Christensen, ville jeg være meget varsom med at have for stor tiltro til, at den nedsatte afgift betyder en mindsket grænsehandel. Så vidt jeg ved, er erfaringerne med hensyn til spiritus indtil videre, at dansker-

ne sådan set bare drøner rundt i butikkerne og indkøber en masse sprut og en masse alkohol.

Der er altså ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem grænsehandel og det, der foregår i de danske butikker, så det bliver vi nødt til at afvente og se. Det er klart, at betyder det her, at grænsehandelen stopper, og at alle, der køber blanke cd'er, begynde at købe dem i danske butikker, er det selvfølgelig kun glædeligt.

Jeg vil også gerne understrege, at forbuddet mod kopiering af lånte og lejede musik-cd'er og dvd'er har jeg jo lige præcis stået og rost her fra talerstolen, og den øgede informationsadgang og kampagner synes jeg da kun er positivt. Jeg er ikke sikker på, at det er det, der får folk til at stoppe med at kopiere cd'erne, det er jeg ikke sikker på, men vi hilser selvfølgelig ethvert godt initiativ velkommen.

Det, der er det økonomiske problem for kunstnerne med det her lovforslag, er naturligvis, at blankbåndsvederlaget nedsættes; det er selvfølgelig det økonomiske problem for kunstnerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Så er der igen kommet et forslag fra kulturministeren om ændring af ophavsretsloven.

Indledningsvis vil jeg stille nogle opklarende spørgsmål til ministeren, som ministeren efterfølgende venligst kan fremsende skriftlige svar på til Kulturudvalget.

Et af de vigtigste kritikpunkter i forslaget er, at det nu ikke vil være muligt for den almindelige borger at kunne tage en kopi af en cd, hvis man ikke ejer den. I princippet kan det jo være udmærket, at man ikke skal berige sig på bekostning af noget, der ikke tilhører en selv. Dog antydes det i forslaget, at man ikke gør loven så forståelig på dette område, som man først have lovet, idet man godt må kopiere en cd, som man har købt, og så kan man jo sælge originalen.

Man må ikke kopiere en cd, man har lånt, men hvornår er der reelt tale om et salg? Kan en skoleklasse købe en cd, og kan børnene så sælge den videre til hinanden, således at alle kan få en kopi af den samme originale cd? Hvad når et par bliver skilt og har en original cd, som man har taget en kopi af til afspilning i bilen? Den ene part får originalen, den anden part får kopien. Er den part, der får kopien, så kriminel, fordi

vedkommende ikke længere er i besiddelse af en original cd og ønsker en kopi til bilen?

Desuden har Biblioteksstyrelsen påpeget, at der kun sker kopiering af ca. 5 pct. af musikudlånene, hvor man i første omgang troede, at der ville ske et hav af kopieringer.

Se, de her petitesser set i en stor sammenhæng kan jo virke fuldstændig latterlige, men for de personer, der er involverede, kan det have forfærdelige konsekvenser, og mit næste spørgsmål går på, hvem det egentlig er, der skal overvåge disse handlinger. Med de manglende ressourcer, man har til politiet, hvordan skal man så være i stand til at kunne håndhæve loven, hvis man går i disse detaljer? Dette vil jeg gerne bede om at få svar på hos ministeren og ser derefter frem til at kunne diskutere det i udvalget.

Kl. 15.50

Ministerens besvarelse om, hvor for det er rimeligt, at den forbruger, som modtager licensfinansierede kanaler via kabel-tv, skal betale to gange for dem, både via licensen og via COPY-DAN, medens forbrugeren, der modtager DR og TV 2 ad andre veje, kun betaler over licensen. Har det nogen sinde været forudsat i de indgåede licensforlig, at de licensfinansierede tv-kanaler skulle modtage en ekstra skjult licens i form af det ekstra vederlag til COPY-DAN, som kabel-tv-kunderne betaler?

Kulturministeriet har tidligere begrundet dobbeltbetalingen med Bernerkonventionen, men når man ikke betaler retransmissionsafgifter i Østrig, som også er medlem af konventionen, hvordan kan Danmark så være afskåret fra at indføre det samme?

Dansk Folkeparti mener, at nedsættelse af vederlaget for digitale lydmedier er resultatet af mange års tovtrækkerier fra interesseorganisationerne samt fra ministerier og politikere. Vi ved udmærket godt, at det er vigtigt, at man har en ophavsretslov, der skal fungere, og man skal opretholde den.

Det resultat, der er kommet ud af kommissøriet, der har arbejdet med dette forslag, må siges at være udmærket, da der ikke er noget belæg for, at det lige præcis kun er musikbranchen, der er blevet ramt af kopiering via salg af tomme cd-rom'er. Som der også står i lovforslaget og i høringssvarene, der altid er interessante at stifte bekendtskab med, mener mange interessenter, at store dele af brugen af tomme cd-rom'er er relateret til back-up-filer og en større udstrækning af digitaliserede kameraer, hvor man fotografe-

rer digitalt og gemmer sine feriebilleder og hverdagsbilleder på en cd-rom.

Mange ting bliver gemt på cd-rom efterhånden, så det er ikke kun musikbranchen, der kan blive ved med at hyle op om, at de vil kompenseres, fordi musiksælget går ned på grund af ulovlig kopiering af cd'er.

Vi mener også, at det er et udmærket forslag, at tredjemand ikke må kopiere litterære værker, hvad der er ret til i dag. Det skal ikke være en forretning at kunne kopiere bøger, men jeg tror, at det er vigtigt for forståelsen, at kulturministeren helt klart formulerer i en bemærkning til lovforslaget, hvordan dette lovforslag ikke kommer til at få indflydelse på hele forskermiljøet samt efteruddannelsen af akademikere. Ligeledes er det af stor vigtighed, at man har mulighed for at kunne kopiere artikler samt bøger, som der også er åbnet for i lovforslaget, men at det ikke kun skal være bøger ejet af en selv.

Forslaget indebærer, at der ikke lægges et loft over det samlede provenu, som COPY-DAN Båndkopi kan opnå. Dette er ganske udmærket.

En anden positiv ting er initiativet med en infokiosk. Det synes jeg er rigtig godt, så det kan nå ud til befolkningen, hvad ophavsret egentlig er. Desuden mener Dansk Folkeparti, at det er strålende, at man har lavet en revisionsklausul, således at man efter 2 år skal se på denne del af ophavsretsloven.

Overordnet er det et fint forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, fru Louise Frevert stillede en række relevante spørgsmål, som jeg selvfølgelig håber bliver afklaret, måske ikke i dag, men så under udvalgsarbejdet.

Men jeg vil gerne stille fru Louise Frevert et andet spørgsmål. En flertalsbetænkning bestående af den nuværende opposition og Dansk Folkeparti blev lavet i Kulturudvalget. Den gik på at sikre kunstnerne en reel compensation, endog en øget compensation, netop fordi salget af cd-rom'er og dvd'er var begyndt at stige, og dette skulle sikres ved en revision af ophavsretsloven. Mener fru Louise Frevert, at de intentioner er opfyldt? Det, vi ser her, er jo det stik modsatte.

Jeg er godt klar over, eller jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti har bundet sig til at støtte aftalen. Mit enkle spørgsmål er: Mener Dansk Folkeparti, at det er fornuftigt at lave et enhedsprisvederlag for en dvd, uafhængigt af hvor stor en ka-

pacitet den har, eller vil Dansk Folkeparti være med til at lave en ordning svarende til den svenske?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil spørge hr. Ole Sohn, om vi ikke skulle se lidt fremad. Jeg ved jo godt, at venstrefløjens ikke altid har været dem, der har været mest fremsynet, venstrefløjens er som regel yderst konservativ i tingene. Se, der er en ny samling, og der er nye initiativer. Det kunne jo godt være, at man som tiden går kommer mere til fornuft og besinder sig.

Vi mener, at det her forslag, som er oppe nu, er rigtig udmærket. Det er ikke et spørgsmål om at have lovet nogen noget på et eller andet tidspunkt. Det her er spørgsmål om, hvad der er fornuft i, og vi mener, at det her forslag er yderst fornuftigt.

Så også med hensyn til grænsehandel og at vi ikke skal have folk til at tage ting ned over nettet. Der foregår jo en hel masse handel over nettet, og der foregår en hel masse handel over grænserne, og det er en af grundene til, at vi synes, det havde været i orden at sætte vederlaget ned til det, som er blevet fremlagt i lovforlaget.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg konstaterede sådan set blot fortiden, og derfor stillede jeg et meget konkret spørgsmål om fremtiden. For de dvd'er, som man optager film på, har man valgt at fastsætte en enhedspris, hvilket betyder, at jo større kapacitet, dvd'erne får, og de får stadig stigende kapacitet, jo dårligere kompensation vil kunstnerne få. Fuldstændig unødvendigt.

Det er også derfor, at man bl.a. i Sverige og også i andre europæiske lande arbejder på at lave en kapacitetspris, og når vi nu reviderer loven, så spørger jeg, hvorfor vi ikke skal gøre det på en sådan måde, at vi i hvert fald ikke undergraver kunstnerne yderligere, men sikrer, at de får en kompensation i forhold til kapacitet på dvd'erne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg blev et øjeblik forvirret, fordi fru Louise Frevert snakkede om det problem, der består i, at der tages ting ned fra internettet. Det er jo fuldstændig rigtigt, og det er et meget stort problem,

men det er jo slet ikke omtalt, endsige løst i den her lovgivning. Synes fru Louise Frevert ikke, at det er en meget stor mangel, at det ikke er løst?

Nu forstår jeg, at Dansk Folkepartis underskrift på en aftale eller en betænkning i Kulturudvalget skal vi ikke lægge så meget i, men er det ikke stadig væk Dansk Folkepartis opfattelse for fremtiden, at rettighedshaverne skal have kompensation for ulovlig og lovlig brug af deres værker? Og vi kan diskutere, hvor den kompensation præcis skal ligge, men i omegnen af 100 mio. kr. er vel rimeligt. Er det ikke fortsat Dansk Folkepartis opfattelse?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Søren Søndergaard: Så har jeg måske ikke formuleret mig klart nok, og det beklager jeg. Det var ikke noget med at tage noget ned fra nettet, for det er en helt anden lovgivning, vi er inde på her. Det her var handel over nettet, altså når man tager cd'ere ned fra nettet og handler med nettet. Jeg er godt klar over, at det er noget helt andet, vi taler om her, så det vil jeg bare lige præcisere. Det var slet ikke det, jeg talte om.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, at Dansk Folkeparti går ind for at give kompensation til kunstnerne. Det er også derfor, vi gerne vil være med i den her aftale, der på nuværende tidspunkt er lagt op til fra ministeriets side.

Til hr. Ole Sohn med hensyn til vederlag: Ja, i Danmark ligger vi faktisk i top med vederlaget til kunstnerne, så jeg kan ikke rigtig se, at de skal være så ilde stedt, som hr. Ole Sohn egentlig lægger op til.

Med hensyn til dvd-kompensationen skal jeg gøre opmærksom på, at hvis vi har taget fejl på nogen som helst måde, så vil vi være de første til at indrømme, at vi har taget fejl, og det er derfor, vi siger ja til at lægge en revisionsklausul ind på 2 år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, om det skal forstås på den måde, at hvis det nu viser sig i løbet af en periode, at rettighedshaverne får mindre – ikke bare end de 100 mio., som der var tale om, da vi indførte det her, men også mindre end de 59 mio., som blev givet i 2002 – betyder det så, at Dansk Folkeparti er villige til at ændre på det, sådan at det beløb bliver sat væsentligt op?

Skal jeg forstå udtalelsen fra fru Louise Frevert på den måde?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det fælles betækningsbidrag, vi taler om fra foråret 2001, som er underskrevet og formuleret af Dansk Folkeparti og en del af de andre partier, der nu sidder i opposition, handlede jo lige præcis om, at man ved en kommende lovændring skulle sørge for en bedre kompensation til rettighedshavere. Det går jeg ud fra, Dansk Folkeparti på det tidspunkt var enige i, når man nu var en del af betækningsbidraget.

KL 16.00

Det betyder jo altså også, at Dansk Folkeparti på det tidspunkt, i 2001 – det er ikke så lang tid siden – var enige med os andre i, at kunstnerne i Danmark ikke har tilstrækkelig gode vilkår.

Derfor er mit spørgsmål til fru Louise Frevert: Hvad er det, der har forandret sig siden 2001, således at fru Louise Frevert i dag mener, at kunstnerne har det helt fint, og at man derfor kan skære en væsentlig del af blankbåndsvederlaget væk? Hvad er det, der har forandret sig på så få år, når Dansk Folkeparti i 2001, da der sad en anden regering, syntes, at kunstnerne ikke havde tilstrækkelig gode vilkår?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror, jeg smelter de her to svar lidt sammen, fordi de faktisk har en overlapning.

Som jeg startede med at sige før, har vi hele tiden ment, at kunstnerne skal have en kompensation; det er kun et spørgsmål om, hvor stor den skal være. Og det har noget at gøre med, at vi selvfølgelig også er blevet klogere på nogle områder, og jeg vil minde fru Mette Frederiksen om, at der jo altså før et år siden – hvor vi ikke var med – blev vedtaget et infosoc-direktiv, samtidig med at man har sat flere og flere kopispærringer på cd'erne. Det er jo ligesom en af delene af det her.

Så det er klart, at kunstnerne ikke kan få den samme kompensation, hvis deres cd'er bliver solgt. Det er også ulovligt at kopiere andet inden for hjemmets fire vægge i dag, og efter det her skal man eje cd'erne, så det er da klart, at man ikke kan forlange, at der skal være den samme kompensation til kunstnerne, som hvis der ikke var nogen kopispærringer overhovedet. Det er faktisk en del af det.

Så selvfølgelig, ja, der er heller ikke sat noget loft over, men det er ikke et spørgsmål om, om de skal have kompensation eller ej; det er simpelt hen et spørgsmål om, hvor meget de skal have.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg er selvfølgelig helt med på, at der eksperimenteres med mange tekniske tiltag og muligheder, herunder bl.a. kopispærringer. Det er fint, men fru Louise Frevert ved jo lige så vel som jeg, at det på ingen måde er særlig udbredt endnu, og når vi ser på den store mængde musik-cd'er i Danmark, så kan de stadig væk kopieres.

Jeg skal bare endnu en gang spørge fru Louise Frevert: Hvad er det, der gør, at Dansk Folkeparti her i 2003 mener, at vores kunstnere skal have en lavere kompensation? Altså de kunstnere, som skriver sangene, spiller musikken, laver et stort stykke arbejde – hvorfor skal de have færre midler til rådighed?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Søren Søndergaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod ikke helt argumentationen, som Dansk Folkepartis ordfører udviklede om, at nu havde man jo så mange tekniske hjælpemidler til at forhindre og en lov mod at kopiere, så derfor kunne kunstnerne ikke forvente den samme kompensation via denne her ordning.

Men hele udgangspunktet, vil jeg gerne sige til fru Louise Frevert, er jo sådan set – og jeg er sikker på, at kulturministeren kan bekræfte det – at salget af cd'er er gået ned. Så kan det selvfølgelig være, at fru Louise Frevert vil anlægge den betragtning, at det er, fordi de danske kunstnere er blevet dummere og dårligere, og at folk ikke gider at købe det mere.

Vil fru Louise Frevert det? For så kunne det jo være interessant.

Men derudover synes jeg ikke rigtig, jeg fik et fuldstændig krystalklart svar på spørgsmålet, om fru Louise Freverts velvilje betyder, at hvis ikke der kommer den kompensation ud af det her forslag, som der hidtil har været, så vil Dansk Folkeparti øjeblikkelig være med til at lave det om.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil beredvilligt starte med at svare på det sidste: Ja, det er derfor, vi med sindsro ser på, at der er indarbejdet en revisionsklausul. Det anser vi for at være meget vigtigt.

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at der er blevet givet 37,8 mio. kr. i kompensation til kunstnere i 2001. Det er jo derfor, man har nogle sammenlignelige tal. Derfor er det vigtigt at finde ud af, hvor meget de så får i 2003. I 2002 nåede vi op på 56-57 mio. kr.; jeg kan ikke lige huske det i hovedet, men det er deromkring. Det bliver spændende at se, hvor meget det så vil være i 2004 og 2005. Det er en af grundene til, at vi tager det helt roligt, for vi får jo at se, hvor meget de får udbetalt i kompensation til den tid.

Hverken hr. Søren Søndergaard eller undertegnede skal være smagsdommere for, om musikere er gode, dårlige eller andre kedelige ord, der blev brugt heroppe fra denne her talerstol. Det er de frie markedsmekanismer, det drejer sig om her.

Kl. 16.05

Vi er ude på det kommercielle marked, og det vil sige, at pladebranchen selv har hånds- og halsret over, hvordan de vil promovere sig. Og det går jo ikke så skidt, som der bliver lagt op til, det gør det faktisk ikke; det går ikke så dårligt. Der bliver nok solgt færre cd'er, men så må man også sætte priserne ned, som der bliver talt om. Man må følge med prisudviklingen på det her område, ligesom det sker på andre områder i samfundet.

Til fru Mette Frederiksen: Jeg synes, det ville være lidt tåbeligt at skulle begynde at stå og gentage det samme, som jeg sagde tidligere. Det har stadig væk noget at gøre med, at efter de her 2 år, jamen så ser vi, hvordan det går – det er også i forlængelse af hr. Søren Søndergaards spørgsmål. Vi er ikke interesseret i at tage al form for kompensation fra vore kunstnere, overhovedet ikke; det er bare et spørgsmål om, hvor stort beløbet skal være.

Nu vil der være mulighed for at se, hvor meget de får udbetalt i 2004 og 2005, og så kan vi se, hvordan tingenes tilstand er derefter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, der er et primært problem i den måde, fru Louise Frevert diskuterer ophavsretten på, og det er, at de beløb, vi diskuterer, omtales som sådan noget lidt sekundært for kunstnerne. Jeg vil gerne sige til fru Louise Frevert, at ophavsretten jo for mange kunstnere er en vital del af deres lønindkomst; det er det, de lever af. Det er jo ikke et spørgsmål om en ekstra flaske rødvin for kunstnerne.

Det er ikke let at være kunstner, det har det aldrig været, og det er det stadig væk ikke, og derfor er ophavsretten sammen med andre kulturelle tiltag en del af det livsgrundlag, mange kunstnere lever af.

Derfor synes jeg personligt, det er for billigt, og det er for let, at Dansk Folkeparti siger om dem mennesker, der selvfølgelig har behov for en indtægt for at kunne komme fra i dag til i morgen: Nu stemmer vi for en lov, og så må vi se, hvordan den virker om 2 år, og hvis ikke den virker, kan det være, den skal laves om.

Det er jo menneskers livsgrundlag, deres lønindtægt, vi taler om, og derfor tror jeg sådan set, det ville klæde alle parter i den her diskussion måske at tage diskussionen lidt mere alvorligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil gerne sige til fru Mette Frederiksen, at jeg tror, der er mange af os, der tager denne her diskussion ikke alene alvorligt, men yderst seriøst. Denne her del af ophavsretsloven er en lille flig, men det er klart, at med de holdninger, fru Mette Frederiksen kommer med heroppefra, er der jo stadig ikke nogen tvivl om, at Socialdemokraterne de sidste 25 år har haft hals- og halsret over at skulle subventionere folk alle mulige vegne og på alle mulige områder.

Det, det drejer sig om for os, er, at man i sidste ende får folk til at være selvhjulpne. Det er jo et spørgsmål om, at det her er en kompensation; det er jo ikke det, kunstnerne skal leve af som sådan. Det er det samme som med biblioteksafgiften, det er jo også en kompensation, det er jo ikke et honorar. Man får sit honorar for udført arbejde, man får sit honorar for det produkt, man fremstiller. Det er helt klart en borgerlig overbevisthed; og det er klart, at det kan fru Mette Frederiksen og Dansk Folkeparti og regeringen aldrig nogen sinde blive enige om. Det er forskellige politiske synspunkter, vi har her, og det bliver man nødt til at respektere. Vi kan

være enige om andre ting, men lige præcis på det her punkt kan vi aldrig nogen sinde blive enige.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Sohn for tredje gang:

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg erkender, at det her er et meget, meget indviklet og kompliceret lovforslag, men der er altså ikke tale om en støtteordning til kunstnerne; der er tale om en vederlagsordning, en kompensation for, at forbrugerne kan kopiere uden at betale for det. Det er simpelt hen et vederlag, som bygger på ophavsretten, altså en ret, man har. Og da man ikke kan gøre retten op i kroner og øre, er man blevet enig om at lave en vederlagsordning.

I vores diskussion af, om man skal støtte kulturen eller man ikke skal støtte kulturen, er vi meget uenige, men hvis ikke vi har en forståelse af, hvad lovforslaget drejer sig, så går vi fuldstændig galt i byen.

Så jeg vil gerne bede fru Louise Frevert om at bekræfte, at der her ikke er tale om en støtteordning, men om ændringer af ophavsretsordningen, som gør, at vi taler om en vederlagsordning.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu var det jo altså ikke hr. Ole Sohn, der sagde det her; det var fru Mette Frederiksen, der sagde, at det var en støtteordning. Derfor er jeg desværre nødt til indirekte ... Nu ved jeg ikke, hvordan forretningsordenens regler er? Mere så jeg ikke roder mig ud i et eller andet.

Kl. 16.10

Selvfølgelig er det da et spørgsmål om kompensation. Det har aldrig nogen sinde været mig, der heroppe fra den her talerstol har talt om, at det er et honorar og et vederlag til at leve for, og en del af grundlaget for ens levestandard. Det var ikke mig, der sagde det, eller hr. Ole Sohn; det var faktisk fru Mette Frederiksen. Og jeg vil gerne bekræfte, at jeg ikke på noget tidspunkt har villet sige, at det var det, man skulle leve af. Nej, vederlagsordningen i det her tilfælde er en kompensation, det er for at få en lille del for noget, man har udført.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der var ingen formelle fejl i det, der blev fremført.

Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Fra konservativ side ser vi positivt på den tilpasning af ophavsretsloven, der her lægges op til.

Afgiften på blanke cd'er står i dag i et væsentligt misforhold til butikspriserne, hvilket medfører stor grænsehandel og handel over internettet. Hvis ikke afgifterne sættes ned, kan man frygte, at grænse- og internethandelen vil eksplodere, hvilket jo igen vil betyde, at provenuet til rettighedshaverne vil falde markant.

Vi mener, der tages et rimeligt og fornuftigt hensyn til rettighedshaverne i det her lovforslag. Når blanke cd'er bliver billigere herhjemme, vil vi forhåbentlig opleve en stigning i salget.

Med forslaget vil der heller ikke længere være et loft over det samlede provenu, som COPY-DAN kan opnå. Samtidig gøres det også forbudt at kopiere lånte og lejede eksemplarer, hvilket igen også vil reducere behovet for kompensation til rettighedshaverne. Så alt i alt synes vi, den del ser fornuftig ud.

Vi bakker også op om forbuddet mod at benytte fremmed medhjælp, der medvirker i erhvervsøjemed ved kopiering af litterære værker. Nogle taler om, at der i dag sker en systematisk erhvervsmæssig kopiering fra kopiforretningernes side, hvilket naturligvis ikke er acceptabelt. Det er unfair konkurrence og samtidig en trussel mod produktionen af danske lærebøger, og derfor er det kun hensigtsmæssigt, at vi får sat en stopper også for det.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes også, det ville være lidt interessant at vide, hvordan Det Konservative Folkeparti har det med forslagens detaljer, og derfor vil jeg gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om de vil være indstillet på under udvalgsarbejdet at se på den pris, der er sat på dvd'er, og som er sat som en enhedspris. Det er i sig selv en dårligere kompensation end med de nuværende videobånd, men dvd'erne har en stadig stigende kapacitet, og jo højere kapaciteten bliver, jo dårligere bliver kompensationen.

Derfor vil jeg gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om de under udvalgsarbejdet vil se

på den del, så man ikke med loven her med garanti undergraver kompensationen, men så man tager højde for det, man kan nå at tage højde for, inden vi vedtager loven.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

For det første vil jeg gerne understrege, at jeg synes, det er meget positivt, at vi i det her lovforslag netop ikke rører ved afgiften på dvd'er. Den fastholdes på de her 9 kr., og hvis man forestiller sig, at mere og mere flytter sig fra cd og over på dvd, så vil det være til stor fordel for rettighedshaverne, netop fordi der stadig væk er den høje afgift på dvd'er.

Med hensyn til om det skal være en enhedspris eller en kapacitetsafgift, vil vi sådan set både være villige til at se på det under udvalgsbehandlingen og også ved den kommende revision om 2 år.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg nogle gange stillet spørgsmål til mine ærede kollegaer, og i den forbindelse har det været meget kritiske bemærkninger – det skal jeg vende lidt tilbage til – men for at ret skal være ret, vil jeg starte med at sige, at lovforslaget her også indeholder en række positive elementer om begrænsning af de såkaldte copyshops kopieringsmuligheder, og det synes jeg jeg gerne vil kvittere for.

Jeg har kun et par enkelte ting, jeg vil tage op under udvalgsarbejdet, og det er på bagsiden. Det er vigtigt, at vi får præciseret nærmere, at man skelner mellem tidsskrifter og bøger, hvad angår kopiering, og at vi også får sat grænser ind for, at man ikke kan tage kopi af kopier, og at vi måske overvejer – hvilket vi selvfølgelig ikke kan gøre i den her sammenhæng, men SF vil på et senere tidspunkt rejse spørgsmålet om det – hvorvidt man skal indføre en fradragsret for studerende til køb af lærebogsmaterialer, netop for at undgå, at man af økonomiske grunde tvinges til at foretage ulovlig kopiering, men at man tværtimod kan købe de lærebøger, som er forudsætningen for, at der bliver skrevet nye lærebøger, og som er en forudsætning for, at man kan gennemføre sin uddannelse.

Kl. 16.15

Så vil jeg sige om blankbåndsafgiften og vederlaget dér, at det er et af de meget negative

elementer i forslaget, og jeg kan også forstå på regeringen, at man meget bevidst har sagt, at kunstnernes interesser ikke er det afgørende, det vigtigste er, at vi varetager it-branchens interesser. Det kvitterer jeg hr. Kim Andersen for meget klart at have givet udtryk for. Vi har jo også erkendt flertallets sammensætning her i salen, og at Dansk Folkeparti har givet tilsagn om at gennemføre lovforslaget, som det er skitseret, så jeg forestiller mig ikke, at man kan lave meget om på det.

Derfor vil jeg sige to ting. Den ene er, at jeg meget stærkt vil appellere til, at vi under udvalgsarbejdet ser på dvd-vederlaget, sådan at vi omdanner det til en kapacitetsordning i lighed med Sverige, sådan at vi i hvert fald ikke undergraver kompensationen bevidst og med åbne øje i tiden, der kommer. Det er det ene ændringsforslag, vi vil stille.

Det andet – og det er i erkendelse af, at jeg går ud fra, at hovedtegningen er, som den nu engang er med det flertal, der er i Folketinget – er, at i dag kompenseres pladeproducenterne med 36,33 pct. af vederlagsordningen, og det er jo en relativt stor kompensation.

Derfor vil SF under udvalgsarbejdet foreslå, at vi ændrer det, sådan at vi som minimum laver en anden fordeling af provenuet fra ordningen. Hvor pladeselskaber, filmproducenter, radiofonier, i dag modtager 36,33 pct., vil SF foreslå, at vi får det ændret, sådan at det bliver reduceret til maksimalt 25 pct., på samme måde som man gør i Frankrig. Det kunne være en måde at sikre de skabende og udøvende kunstnere under de givne betingelser, som Folketingets flertal nu vedtager, en bedre kompensation.

Man kan sige, at dem, man i den her sammenhæng ville ramme med et sådant ændringsforslag, primært ville være pladeproducenterne, og mig bekendt er stort set alle toneangivende pladeproducenter i Danmark store amerikanske koncerner, og hvem er det, vi ville gavne ved et sådant ændringsforslag? Ja, det ville være de udøvende og skabende kunstnere, altså autorerne.

Derfor håber jeg, at det forslag sammen med nogle ændringer omkring kopiering af litteratur er noget, der kan indgå i forhandlingerne under udvalgsarbejdet sammen med den svenske model for dvd, for så vil jeg gerne sige, at hvis det er noget, der kan blive imødekømt positivt, så vil vi også gerne gå positivt ind i forhandlingerne om hele lovforslaget. Men er det ikke tilfældet, så vil jeg sige, at så er man simpelt hen

løbet så eklatant fra et tilsagn, vi har givet kunstnerne, at så kan SF ikke medvirke.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg bliver så også nødt til at spørge hr. Ole Sohn om noget. Hr. Ole Sohn snakkede om, at vi kun våredager it-branchens interesser, og at vi overhovedet ikke tænker på rettighedshaverne, så jeg må spørge en gang til: Vi sørger nu for at mindske grænsehandelen, og det kan jo forhåbentlig medvirke til, at der bliver solgt flere cd'er herhjemme; og det kan jeg kun se vil være en fordel for rettighedshaverne; vi fjerner loftet over det proventu, som COPY-DAN kan få ind i dag; vi breder informationen ud om ophavsret osv., osv. Der er en masse konkrete, gode ting til fordel for rettighedshaverne i det her forslag. Kan hr. Ole Sohn ikke anerkende alle de gode ting, der er?

Når hr. Ole Sohn taler om forringelser, så vil jeg meget gerne se et regnestykke, et negativt regnestykke, der er til ulempe for rettighedshaverne; det vil jeg meget gerne have dokumenteret, for jeg kan absolut ikke se, hvordan han kommer frem til, at der kun skulle være forringelser i det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu ved jeg godt, at dér, hvor man først får problemer med hukommelsen, er korttidshukommelsen, og jeg anerkender, at jeg gjorde det på den måde, at jeg startede mit indlæg med at sige, at lovforslaget indeholder en række positive elementer, som vi støtter.

Vi har lidt kritik omkring kopiering af litteraturen - det tager vi op under udvalgsarbejdet, og jeg håber og tror, vi kan få det rettet op - men vores kritik er primært med hensyn til vederlagsordningen, og der mener jeg, at det er en forkert måde, man har tilrettelagt det på, for man har ikke taget udgangspunkt i den store forandring, der finder sted i medieforbruget fra kassettebånd til cd-rom'er og til dvd'er, hvor man naturligt burde lægge afgifter på optageudstyret, også fordi noget kommer ned fra nettet. Det har man ikke villet, det er en politisk beslutning, som regeringen og Dansk Folkeparti har truffet, og vi må jo så bare konstatere, at sådan er flertallet, og at dér er vi uenige.

Kl. 16.20

Det, vi siger, er bære, at kunstnerne, som var forudsætningen for, at vi overhovedet gider

købe noget it-kram, også bør have en reel kompensation for det markante og synlige fald, der sker i salget af cd'er.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard... Undskyld, hr. Kim Andersen vil gerne have en kort bemærkning. Det er så utrolig dejligt, når folk vil bruge bordet herhenne og være der. Men vi har hele aftenen og natten; det er såmænd ikke det.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er rart med en formand, der er i godt humør.

Hr. Ole Sohn bliver ved med at påstå, at kunstnerne lider et kæmpe tab, og jeg har heroppefra i forbindelse med min ordførertale bedt hr. Ole Sohn om herfra at redegøre for det regnestykke, der legitimerer, at kunstnerne, rettighedshaverne, lider et kæmpe økonomisk tab.

Hr. Ole Sohn er ikke fremkommet med det regnestykke, ergo må jeg slutte, at det er en påstand hevet ud af den blå luft.

Inddrager hr. Ole Sohn overhovedet ikke det element i sit ræsonnement i denne sag, at alle almindelige mennesker nyder gavn af det her, fordi vi undgår en fordyrende afgift på teknikken? Det er da med til at udbrede teknikkens anvendelse i Danmark; det er med til i højere grad at sætte almindelige mennesker i stand til at købe kunstnerens produkter. Jeg synes, det er to centrale vinkler på denne her problemstilling, som hr. Ole Sohn og SF, fru Mette Frederiksen fra Socialdemokratiet og hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten i den grad skøjter hen over, og det giver en ultimativ ensidig tilgang til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige to ting: Man kan naturligvis for det første ikke vise et regnestykke her fra talerstolen, som kan ses nede fra salen. For det andet vil jeg sige om regnestykket, at man ikke kan gøre det op på kroner og øre, det kan man ikke, men man kan med udgangspunkt i de gældende og kendte parametre konstatere, at der vil ske et fald. Kunstnerne og KODA, som arbejder med det, har beregnet, at det vil ligge et sted mellem 10 og 20 mio. kr. Man kan ikke gøre det mere præcist op, fordi man ikke kender det nøjagtige salg af cd'er fremover, men med de kendte parametre vil det ligge deromkring.

Vi har den opfattelse, at it-udstyr skal være så billigt som overhovedet muligt, men vi har til gengæld også den opfattelse, at ophavshavernes rettigheder skal respekteres på nøjagtig samme måde, som vi anerkender, at en PH-lampe ikke må kopieres, og dér går jeg ud fra, at når vi snakker erhvervs politik, så er hr. Kim Andersen sikkert hundrede procent enig med mig. Det samme bør være gældende, når vi taler om kunstnernes rettigheder.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det overordnede indtryk er efter vores opfattelse, at det her lovforslag enten ikke er særlig gennemarbejdet, eller i hvert fald ikke er særlig velargumenteret.

F.eks. har flere høringssvar påpeget det ulogiske i, at blankbåndsrordningen ikke udvides til at omfatte optageudstyr, hardware, herunder lagringsmedier. Kulturministeriet svarer så, at ønsket ikke kan imødekommes og henviser fremt til en kommende revision i 2005. I bemærkningerne til lovforslaget konstateres blot, at såfremt der lægges vederlag på apparatur, vil det indebære »betydelige afgrænsningsvanskeligheder og administrativt besvær for erhvervslivet«.

Men hvorfor har man så ikke skelet til nabolandene med erfaringer på området: Tyskland, Spanien, Italien, Belgien, Slovenien, Finland, Østrig, Ungarn, Tjekkiet, Rumænien, Island, Grækenland, Portugal, Polen? Hvorfor har man ikke gået ind og set, hvordan det tyske erhvervslivs erfaringer med afgrænsning og med administrationen er? Er der ikke bare ét sted, hvor man har formået at lave nogle afgrænsninger, som man kunne lære en lille smule af i Danmark? Eller er det sådan, at ministeren følgagtigt har valgt at støtte industriens synspunkter uden at efterprøve, om der var andre muligheder?

Kl. 16.25

Et andet eksempel, som kunne antyde en voldsom berøringsangst, er problemerne i forbindelse med ophavsrettigheder. En væsentlig del af piratkopieringen sker som bekendt fra tv, radio og internettet – fuldt lovligt, og uden at rettighedshaverne får en øre. Det konstateres også fra ministerens side, men konstateringen bruges ikke til noget som helst.

Jeg er enig med SF's ordfører i, at der er positive elementer i det her forslag. På nogle punk-

ter gør man noget, men desværre er der også en række punkter, hvor det, man gør, eller det, man ikke gør, er forkert.

For det første: nedsættelsen af blankbåndsafgiften; for det andet: friholdelsen af optage- og lagringsudstyr; for det tredje: at man tager et fast vederlag på dvd-skiver og ikke tager hensyn til kapaciteten; og for det fjerde: at man ignorerer rettighedshavernes problemer ved radio-, tv- og internetkopiering.

Enhedslistens principielle holdning og udgangspunktet for hele vores deltagelse i denne debat er, at kunstnerne skal sikres. Nye og allerede etablerede kunstnere skal sikres et eksistensgrundlag for fortsat at kunne producere, og vækstlagene skal støttes for at komme i gang af hensyn til borgerne, af hensyn til dem, der gør brug af den kulturelle produktion.

Men når det er sagt, er det også klart, at der til stadighed er nye tekniske udfordringer, som man pinedød må forholde sig til. Strudsetaktikken er ikke noget svar på globaliseringen; så bliver man kørt over.

Enhedslisten mener, at adgangen til brugen af bøger, kunst, film og musik skal være nem og smertefri, men det er da tankevækkende, at min søn f.eks. kan kriminaliseres, hvis han kopierer et edb-program, men han må gerne kopiere min cd med C.V. Jørgensen.

For os er det klart og tydeligt, at bag edb-programmerne står der stærke kapitalinteresser, der er i stand til at sætte sig igennem, åbenbart i modsætning til kunst- og kulturinstitutionerne.

Kunstnerne har spøgefuldt foreslået, at hvis der på hver udgivelse lægges et edb-program, så ville det løse problemet, for det ville sikre dem mod piratkopiering, for her gælder hundrede procents overholdelse af ophavsrettighederne.

Enhedslisten mener, at vi skal overtage den model, de efter oprindelig dansk inspiration har indført i Sverige. Det, der er det gode ved den svenske model, er, at den i modsætning til den danske indeholder en fremtidssikring, ikke ved en revisionsbestemmelse, men ved at tilpasse sig den digitale udvikling.

Kombinerer man afgifterne på dvd efter svensk model og afgifterne på optage- og lagringsudstyr efter tysk model, så er jeg sikker på, at vi både vil være i stand til at sikre en ordentlig model, der kan fungere, og også yde ophavsretshaverne den kompensation, de fortjener for deres arbejde.

Bodil Kornbek (KRF):

Sidste år vedtog Folketinget en lov om ophavsrettigheder på baggrund af et direktiv, infosoc-direktivet, og Kristeligt Folkeparti stemte ja. Det gjorde vi naturligvis, fordi vi mener, at forfattere og kunstnere skal have beskyttet deres rettigheder.

Der er i dette forslag også nogle elementer, vi finder særdeles positive. Der er forbud mod brug af fremmed medhjælp til privatkopiering af litterære værker i erhvervsøjemed, og det finder vi er fornuftigt, fordi det selvfølgelig vil ramme den erhvervsmæssige kopiering, der foregår, af litterære værker via kopiforretninger.

Dog peges der i nogle af høringssvarene på et par problemstillinger, som vi gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det ene høringssvar peger på, at det vil ramme bibliotekernes lånesamarbejde, idet man ikke længere vil kunne udveksle kopier, men kun originaler, og vi vil selvfølgelig gerne have belyst, hvilke problemstillinger der kan ligge i det.

Et andet høringssvar nævner, at forslaget endvidere vil kunne begrænse adgangen til videnskabelig information, hvilket kan forringe vilkårene for dansk forskning og uddannelse. Jeg tror ikke, der er nogen, der er interesseret i at forringe adgangen til videnskabelig information og forringe vilkårene for forskning og uddannelse, så det er også et område, jeg synes vi skal se på under udvalgsarbejdet.

Et andet element, som lovforslaget også tager op, og som vi finder positivt, er, at muligheden for kopiering af værker yderligere begrænses med dette lovforslag, fordi digitalkopiering af lånte og lejede værker forbydes. Det vil sige, at man med tidligere forslag og dette forslag og også musikbranchens muligheder for øget brug af kopispærringer er med til at sikre kunstnerne og beskytte deres værker. Det er en del, som vi finder er vigtigt.

Kl. 16.30

Så er der selvfølgelig også den del, der hedder en kompensation for det at stille værker til rådighed, forhåbentligt også til glæde og gavn for os alle sammen. Når lovforslaget vil sætte det, der hedder båndvederlagsordningen, ned, har vi visse forbehold, for vi ønsker naturligvis ikke at forringe de muligheder, som kunstnerne har for kompensation. Det er et af de områder, som vi meget gerne vil se nøjere på under udvalgsarbejdet, for vi finder det ekstremt vigtigt, at der ikke er tale om en forringelse.

Så skulle jeg i øvrigt sige for Det Radikale Venstres ordfører, hr. Naser Khader, at Det Radikale Venstre har visse forbehold, men at de vil være konstruktive i udvalgsarbejdet.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning fra ordførerne her i dag til de fleste af elementerne i lovforslaget.

Det er efterhånden ved at være en årlig tilbagevendende begivenhed, at vi skal diskutere ændringer i ophavsretsloven. Det er der en god grund til, for området er under konstant udvikling, og det er derfor nødvendigt, at vi hele tiden sørger for, at lovgivningen holder trit med den.

De initiativer, som jeg har fremlagt i det foreliggende lovforslag, er alle udtryk for en tilpasning af loven til den samfundsmæssige virkelighed. Et eksempel er en nutidssvarende højere afgift på blanke cd'er, som nedsættes væsentligt, således at det misforhold, der i dag er mellem salgspris og COPY-DAN-afgift, ryddes af vejen, så vi får handelen lagt i Danmark.

Da vi så på ophavsretsloven sidste år, var der en del ordførere, som nævnte, at det var kompliceret stof. Det er jeg sådan set enig i. I lyset heraf har jeg besluttet at oprette en ophavsretlig infokiosk, der skal bidrage til en øget informationsindsats på området. Jeg mener, det er vigtigt, at befolkningen får en ordentlig og saglig orientering om betydningen af ophavsretten og baggrunden for den. Det kan så også være med til at øge respekten for ophavsretten.

Der er tradition for, at alle eller næsten alle Folketingets partier står bag love på dette område. Det håber jeg også, at det efter grundig udvalgsdiskussion bliver tilfældet med dette lovforslag. Jeg håber også, at vi kan vedtage lovforslaget så hurtigt som muligt, så den usikkerhed, der hersker om de nye satser for bl.a. blanke cd'er, kan bringes ud af verden i tide til julehandelen.

Under alle omstændigheder kan jeg love, at jeg og mit ministerium i mellemtiden vil samarbejde konstruktivt med Kulturudvalget om lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne i det runde kvittere for ministerens besvarelse.

Jeg forventer ikke, at ministeren skal gå op og sige ja eller nej til konkrete forslag, som er præ-

senteret her, men jeg kunne tænke mig at få et sådan mere direkte svar på mit indlæg, hvor jeg spurgte, om regeringen, hvis vi i udvalgsarbejdet kunne komme videre med nogle af de spørgsmål, som er rejst fra oppositionens side, er indstillet på det.

Der er bl.a. nævnt spørgsmålet om, hvorvidt man kan gå fra enhedspris til kapacitetspris på dvd'er. Jeg har bebudet, at vi vil fremkomme med et konkret forslag til ændring, hvor man finder en anden fordeling af vederlaget mellem producenter og autorer. Og er man indstillet på at diskutere nogle af de hjørner, som jeg mener at der fortsat er vedrørende kopiering af litteratur?

Det skal ikke forstås sådan, at ministeren skal gå op og sige: Vi støtter det og det og det, og vi støtter ikke det og det. Men ministeren må gerne signalere, om det overhovedet er noget, der er mulighed for at kunne bearbejde under udvalgsbehandlingen, for så vil jeg gerne kvittere med, at vi går seriøst ind i den del af arbejdet.

(Kort bemærkning)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Udgangspunktet er, at regeringen altid overvejer alle forslag seriøst. Det gør vi selvfølgelig også, når det gælder disse forslag. Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt på regeringens vegne tage stilling til forslagene, men vi vil selvfølgelig under udvalgsbehandlingen drøfte dem med partierne og løbende tage stilling til dem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.35

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske). Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Det her lovforslag er jo udarbejdet med baggrund i, at vi skal tilgodese nogle borgere, der er kommet i klemme, og det tager først og fremmest udgangspunkt i de få, der er kommet i klemme og ikke kan få en ægtefælle med til Danmark efter nogle års udstationering i et andet land.

De få sager, der har været, har fyldt meget, og de har bestemt også påvirket Venstre, og vi er tilfredse med at kunne rette op på tingene, så det nu er muligt for danskere, der er udstationerede og forelsker sig over landegrænser, at bosætte sig i Danmark og leve deres familieliv her.

Der har været brug for at justere disse regler for visse udlandsdanskere, som i kraft af en stærk og varig tilknytning til Danmark nu får mulighed for at vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle.

Tilknytningskravet bliver nu lempet til fordel for en regel om, at personer, der har haft dansk statsborgerskab i 28 år, hvad enten det er erhvervet ved fødslen eller senere, og personer, som ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, men som er født og opvokset her i landet, ikke længere skal opfylde krav om tilknytning.

Problematikken med tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber er stadig vigtig at have for øje. Når jeg gang på gang støder på dybt ulykkelige unge mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk, som enten er flygtet fra deres familier eller er blevet tvunget til at leve i forening med en ganske fremmed, fordi de af den samme familie netop er blevet presset og tvunget til at indgå ægteskab med et familied medlem i hjemlandet, så undrer jeg mig. Jeg undrer mig over, at det har kunnet foregå i så lang tid med den enorme krænkelse, som det er af de unge menneskers menneskerettigheder.